

ger på demokrati og foreningsfrihed og respekt for det enkelte menneske.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste rører ved noget ret grundlæggende, for det stiller jo det fundamentale spørgsmål, om man har ret til at indgå en aftale. Jeg synes, det er tankevækkende, hvis det skulle være tilfældet, at man skulle forhindre muligheden for at lave kollektive aftaler.

Jeg ved godt, at nu vil hr. Knud Erik Kirkegaard gå op og sige: Jamen det er sandelig ikke tilfældet, for man har ret til at være med eller ikke være med.

Men hvis man har et arbejdsforhold, hvor man skal organisere en virksomhed, og lønmodtagere og arbejdsgiver finder det rigtigst at gennemføre et sæt regler, som er gældende for den arbejdsplads, så er de da gældende. Det er jo noget, man har aftalt. Det er klart, at man skal have sin frihed til ikke at ønske det, men man kan da ikke påtvinge sig ret til at arbejde på en arbejdsplads, hvor der er en sådan aftale.

Det er jo det, der er sagens kerne. Det er jo ikke et spørgsmål om, at man skal tvinge folk til at være i en fagforening. Det er et spørgsmål om, at man siger, at på denne arbejdsplads har vi de aftaler. Så kan man vurdere, om vi eller jeg som person vil leve op til at acceptere de aftaler, der er indgået kollektivt i fuld forståelse, i frihed og enighed mellem begge parter, eller jeg ikke vil. Og vil jeg ikke, så finder jeg mig et andet sted at arbejde. Det er jo deri, friheden ligger.

Friheden skal gå begge veje. Både for at man kan have retten til personligt at træffe sit valg, og også sådan, at man har retten til kollektivt at lave nogle aftaler, som kan være fundamentet for, at en virksomhed kan fungere. Og som i øvrigt, hvis man endelig skal bruge hr. Ole Vagn Christensens historiske redegørelse, også har været en rimelig fælles anerkendt grundsten i opbygningen af det velfærdssamfund, som vi har.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hvis man går den danske lovgivning igennem, vil man naturligvis finde frem til, at vi har aftalefrihed i Danmark, men jo ikke en ureguleret aftalefrihed.

Hvis vi nu tager aftaler fra det område, som jeg ved, hr. Ole Sohn kender ganske godt, fordi hr. Ole Sohn er erhvervsordfører, så er jeg over-

bevist om, at hr. Ole Sohn erkender, at der også er grænser for aftalefriheden i erhvervsmæssig sammenhæng. Der kan være bestemmelser om fusioner, der kan være bestemmelser om prisaf-taler, altså reguleringer af aftalefriheden.

Det bør også være sådan på arbejdsmarkedet, at der er aftalefrihed. Men den aftalefrihed må være begrænset i de situationer, hvor aftalen berører nogle frihedsrettigheder for den enkelte medarbejder i virksomheden.

Det synes hr. Ole Sohn ikke, men det synes jeg. Jeg synes da, at det er helt fair, at vi har forskellig opfattelse af det. Men min respekt for det enkelte menneske er altså så dyb, at jeg også mener, at man skal have retten til at undlade at være medlem af en faglig organisation, selv om den faglige organisation har en kollektiv aftale med den pågældende virksomhed.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Ole Sohn svarede ikke eller forsøgte ikke engang at svare på mit spørgsmål, og det kan jeg godt forstå, for jeg tror, at hr. Ole Sohn har rodet sig ud i en tankerække, som han ikke selv var klar over konsekvensen af, da han startede den.

Hvis hr. Ole Sohn virkelig står fast på retten til, at folk, der arbejder et sted, kan aftale, hvad de vil, hvor er så det, vi har snakket om tidligere i dag omkring diskriminering og andet henne?

Jeg kan ikke forstå, at hr. Ole Sohn kan snakke så varmt om mulighederne for, at der skal være plads til alle, og når det så lige præcis drejer sig om fagforeninger, så vil han ikke give plads til de medlemmer, der ikke ønsker at være medlem, fordi de måske har et andet fagligt sigte, fordi de måske har et andet politisk sigte end det, som den fagforening, der er gældende på arbejdspladsen, har.

Jeg synes, hr. Ole Sohn skulle prøve at tænke den argumentationsrække, han selv har stillet op, kraftigt igennem, og hvis han virkelig vil leve op til det, han har sagt tidligere, bør han også erkende, at så skulle han rent faktisk støtte forslaget, som ligger her, og give frihed til den enkelte.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu det er sådan en lukket forsamling som i dag, så kan man jo sige hvad som helst, uden at der er nogen, der opdager det. Så derfor vil jeg godt komme med en ny erkendelse.